

Rzeczpospolita Polska

Minister Finansów

AP3/0602/7/MCQ/11/BMI9-1834

Warszawa, 04 marca 2011r.
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 8.03.11. zał. ....
nr. 2029 podpis. ....

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 8.03.11.

nr. 1027 podpis. ....

Pan Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa

/za potwierdzeniem odbioru/

szanowny Panie Marszałku

W związku z wystąpieniem Pana Marszałka z dnia 9 lutego 2011r. nr BPS/DSK-043-3374/11, przekazującym oświadczenie złożone przez Senatora Pana Grzegorza Wojciechowskiego oraz Senatora Pana Zdzisława Pupę podczas 70 posiedzenia Senatu RP, uprzejmie przedkładam następujące wyjaśnienia.

W ocenie autorów oświadczenia organy skarbowe z „wielką skrupulatnością i pieczołowitością egzekwują wynikające z nielegalnych transakcji podatki, zabezpieczają wielomilionowe majątki i skazują na bankructwo setki uczciwych firm transportowych, których właściciele nie byli ofiarami oszustw”, natomiast w odniesieniu do firm, które dopuściły się oszustw, organy są bezradne.

Na wstępie, ponownie należy podkreślić, iż zagadnienia dotyczące sposobu prowadzenia wobec firm zrzeszonych w Stowarzyszeniu Transportowców Ziemi Łódzkiej postępowań dowodowych, dokonywanych w ich efekcie ustaleń w zakresie obrotu paliwem oraz sposobu prowadzenia postępowań podatkowych, zabezpieczających czy egzekucyjnych, były już wielokrotnie przedmiotem analizy Ministra Finansów w związku z pismami Stowarzyszenia oraz poszczególnych jego członków, jak również wystąpieniami poselskimi i senatorskimi. Każdorazowo Minister Finansów udzielał odpowiedzi w zakresie poruszonych zagadnień.

Informacje zebrane przez Ministra Finansów na temat prowadzonych postępowań nie dają podstaw do uznania, że postępowania te prowadzone są w sposób niewłaściwy.

Niemniej jednak, uprzejmię wyjaśniam, że zgodnie z art. 5 ust. 6 ustawy z dnia 21 czerwca 1996r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2004r. Nr 121, poz.1267, ze zm.), do zakresu działania naczelników urzędów skarbowych należy m.in. ustalanie lub określanie i pobór podatków, a także wykonywanie egzekucji administracyjnej.

Procedury obowiązujące w sprawach podatkowych zostały uregulowane w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r. Nr 8, poz. 60, ze zm.).

W myśl art. 127 ustawy Ordynacja podatkowa, postępowanie podatkowe jest dwuinstancyjne. Od decyzji organu podatkowego wydanej w pierwszej instancji, stosownie do art. 220 § 1 powołanej ustawy, stronie służy prawo wniesienia odwołania do Dyrektora Izby Skarbowej.

Z kolei, zgodnie z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002r., Nr 153, poz. 1270, ze zm.), sądy administracyjne kontrolują działalność administracji publicznej poprzez orzekanie w sprawach skarg na decyzje administracyjne. W myśl art. 151 tej ustawy, w razie nieuwzględnienia skargi sąd skargę oddala. W przypadku wyroku oddalającego skargę powagą rzeczy osadzonej objęte jest ustalenie, iż decyzja jest zgodna z prawem, a ściślej, że nie zawiera takich wad prawnych, które wymagałyby jej wyeliminowania z obrotu prawnego.

Pragnę ponownie wskazać, że w okresie od dnia 1 stycznia 2009r. do dnia 29 grudnia 2010r. w sprawach firm transportowych Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi:

- w 129 sprawach podzielił argumentację przedstawioną przez organy podatkowe i oddalił skargi,
- w 31 przypadkach uchylił decyzje organu drugiej instancji,
- 4 skargi Sąd odrzucił.

Zasady postępowania egzekucyjnego oraz środki egzekucyjne, jakie mogą być stosowane przez administracyjne organy egzekucyjne w celu doprowadzenia do wykonania przez zobowiązanych ich obowiązków, uregulowane natomiast zostały w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, ze zm.). Postępowanie egzekucyjne prowadzi się wobec zobowiązanego, tj. osoby, która nie wykonała w terminie prawem nałożonego na nią obowiązku.

Należy przede wszystkim zaznaczyć, że wynikająca z art. 6 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zasada obowiązkowości prowadzenia egzekucji nie pozostawia wierzycielowi dowolności postępowania w przypadku uchylania się zobowiązanego od wykonania obowiązku. Wystawienie tytułu wykonawczego i skierowanie go do egzekucji jest zatem ustawowym obowiązkiem wierzyciela, podobnie jak ustawowym

obowiązkiem organu egzekucyjnego jest wszczęcie i prowadzenie egzekucji na podstawie prawidłowo wystawionego tytułu wykonawczego.

Ponadto należy wyjaśnić, że dla efektywności postępowania egzekucyjnego podstawowe znaczenie ma kondycja finansowa dłużnika. W sytuacji, gdy dłużnik nie posiada majątku, z którego może być prowadzona egzekucja, organ egzekucyjny, nie ma wpływu na skuteczność egzekucji, pomimo podjęcia stosownych działań w tym zakresie.

Powyższe nie może świadczyć o tym, że organy egzekucyjne pozostają bierne wobec podmiotów gospodarczych, które odgrywały wiodącą rolę w nielegalnym obrocie paliwem. W odpowiedzi na oświadczenie Senatora Pana Grzegorza Wojciechowskiego złożone podczas 67 posiedzenia Senatu RP, Minister Finansów wyjaśnił, że organy egzekucyjne podejmują wszelkie możliwe działania zmierzające do wyegzekwowania podatku od towarów i usług od ww. podmiotów.

Reasumując, pragnę zauważyć, że nie można czynić organom podatkowym i egzekucyjnym zarzutów, iż wypełniają nałożone na nie obowiązki i działają w granicach obowiązującego prawa. Zaznaczyć bowiem należy, że zarówno Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi jak i Naczelnicy podległych jemu Urzędów Skarbowych – rozpatrując przedmiotowe sprawy - kierowali się obowiązującymi przepisami prawa oraz wykładnią sądów administracyjnych.

Przedkładając powyższe, wyrażam przekonanie, że zaprezentowany stan prawny sprawy będzie wystarczającym wyjaśnieniem zagadnień poruszonych w oświadczeniu Senatora Pana Grzegorza Wojciechowskiego oraz Senatora Pana Zdzisława Pupy.

Z przeżankiem
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Andrzej Parafianowicz
Andrzej Parafianowicz